

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Autonómiai képviselőjelölés.

Pécs, 1897. július 5.

Dacára a rekkenő hőségnek s annak a körülménynek, hogy a budai külvárosi plébánia hívei közül mintegy négyszázan bucsujáráson voltak Mária-Gyűdön, vasárnap d. e. 11 órakor színültig megtelt a városi tornacsarnok érdeklődő közönséggel, melyet városunk százhusz katolikus polgára hívott egybe nagygyűlésre, hogy a kath. autonómiai kongresszusra Erreth János személyében képviselőt jelöljön; olyan képviselőt, aki komolyan fogja fel hivatását s a mandátumot, melyet polgártársai bizalma kezeibe letesz, nem tekinti a személye iránti hódolat köteles adójának, sem pedig emelkedése lépcsőfokának, hanem a közügy érdekében való önzetlen munkálkodásra szólító parancsnak, a melyet önfeláldozó buzgalommal, minden mellék-céloktól ment függetlenséggel, szókimondó nyíltsággal és őszinteséggel teljesíteni legfőbb kötelességének ismer.

Ez a titka annak a lelkesedésnek, melylyel a független választók követik azt a zászlót, melyre Erreth János neve írva van, s annak a tiszteletnek, a melylyel adóznak neki azok is, akik különböző irányu hatalmi presszió vagy ellentétes érdekek uralma alatt állva, nyíltan nem csatlakozhatnak hívei táborához.

Ezt a lelkesedést tapasztaltuk tegnap

is a nagygyűlésen, mely viharos örömmiadalban tört ki arra a kijelentésére, hogy jelölését az autonómiai képviselőségre elfogadja.

S hogy a választók nem csalatkoztak, a mikor a kath. autonómia nagyfontosságú ügyének intézésében képviselőjükre legalkalmasabb és leghivatottabb férfinak Erreth Jánost jelölték meg, annak legfényesebb bizonyítékául szolgál az a programbeszéd, melyet Erreth a tegnapi jelölő gyűlésen elmondott.

Annak a nagymérvű közönynek, a melyet az autonómia ügye iránt eddig a világi elemnél sajnosan tapasztalnunk kellett, részint az ügy mivolta felőli tájékozatlanság, részint pedig a beavatottaknak látszani akarók körében terjesztett ama vélekedés volt az oka, mely szerint az egész autonómiai mozgalomnak ugysem lesz kézzelfogható eredménye, mert szerintük a kath. autonómia soha sem lesz egyéb cifra sallangnál, a papok nem fognak kiadni a kezükből semmiféle hatalmat, az államkormány pedig még kevésbé lesz hajlandó azt a befolyását, a melyet kath. egyházi ügyekre tényleg és közvetlenül élvez, feláldozni, legkevésbé pedig a kath. vallási és tanulmányi alapokat kezeiből kiadni.

Nos, csak az ország katolikusain mulik, hogy az őket jogszerűen megillető jogosítványokat az autonómia körébe vonják. A főpapság belátta, hogy az egyház

igaz érdeke követeli, miszerint a kormány kezében levő befolyás az egyház ügyeire kizárólag az egyház híveire ruháztassék át, az alsó papság mindig őszinte híve volt az autonómia ügyének; hogy pedig az állam visszavonuljon abba az egyszerű felügyeleti körbe, amely őt minden vallásfelekezettel szemben megilleti, az csak a kath. kongresszus erélyes és határozott állásfoglalásától függ.

Ezért kell abba a kongresszusba olyan férfiakat küldenünk, kik csupán az egyház igaz érdekeit tartják szem előtt s nem iparkodnak ott is a kormány uszályhordozói lenni s olyféle autonómikus szervezetet összetákolni, amely kezéből minden intézkedési jogosultságot kibocsátva, egyszerű fejbőlintó testületté süllyed.

Ilyen férfiú a mi jelöltünk s ha a kongresszuson csupa hozzá hasonlók fognak helyet foglalni, akkor bizony várhatjuk, hogy a kath. autonómia nem marad csupán üres frázis.

A nagygyűlés lefolyásáról szóló részletes tudósításunkat következőkben adjuk:

*

Alig nyíltak meg d. e. 11 órakor a városi tornacsarnok kapui, pár perc alatt megtelt a tágas csarnok érdeklődő közönséggel, mely ugyancsak izzadt — most az egyszer nemcsak a hazáért, hanem a választásért is.

Simonfay János, mint a nagygyűlést összehívók egyike, felhívja a megjelen-

ebb jószágát. — halálra kancsukáztat.

— Azt akarom!

A kormányzó belépett, arca a dühtől fakóvá vált, háta mögött Natuska, a herceg legidősebb leánya krétaszínű, ijedt arccal állott.

— Tudsz e édes fiam összeadni? kérdezte a kormányzó.

— Természetesen tudok.

— Hát akkor tudod e, hogy száz, meg ötven mennyi?

— Hogyne? az százötven. De ha hozzá teszünk még százötvenet az háromszáz és anyi késszurást ejterék rajtad vérszopó fenevad, ha hatalmamba lennél, azt elhíheted!

— Ejtenél? no lám! hát amiért olyan jól érted a számvetést, hát tiszteletedre ünnepelesen háromszáz kancsukáva! foglak megörvendeztetni. Történet ideje holnap déln, helye pedig a Nikolái kútnál.

— Vezessétek el a kutyát! dörgé aztán.

Vazil összeseperte a törött óra üvegcserepeit, aztán kitöltötte a théát, a herceg elé pedig egy rekesz szivarkát tett, aztán ő is kiment.

— Magnifique egy fiú ez a Stepán, — mondá Natuska, a théát cukor nélkül szopogatva.

— Micsoda? te talán még érdekesnek is találod? lobbant fel az apa.

— Határozottan! mondá a leány, kinek pettyes arca most egy kissé pirosabb lett.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Összeadás.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Az étteremben kéjes meleg uralkodik, mely körülmény az ablakok üvegtábláit bizarr virágokhoz segítette; a padló a sok jegesmedvebőrtől alig látszik és ez meg oly buja kényelemérzést kelt, hogy Stepán, a tomosi kormányzó théa-készítője, egyik ásitásból a másikba esik.

A kandallón ketyegő állóóra négy órai reggeli időt mutatott; Stepán most meggyújtotta a szamovár alatti borszeszt, s aztán leül melléje és a kandallón talált könyvet veszi kézhez. Gréville Henrik „Wassilissa”-ját forgatja, sőt egész kényelembe helyezve magát, olvassa a francia nyelven írott orosz regényt.

Stepán mélyen merülhetett az olvasásba, mert most, midőn a szamovár éles füttye jelzé, hogy a théához való víz már teljesen forró, most urgott fel csak, s hinté a fekete théa-leveleket a vízbe; s midőn fel tekintett, maga a kormányzó, herceg Kortjew, igen, Dimitrevics Nikolajew Kortjew saját személyében állott haragos arccal Stepán előtt.

De Stepán arcán az ijedtségnek semmi nyoma sem látszik, noha a herceg kacsaringós káromkodása minden bizalmat keltő árnyéklat nélkül volt.

— Tízezer ördög a szivedbe, te sátán kölyök! miért nem vigyázol a théára? Aztán hogy mersz te az én könyveimből olvasni, pimasz? Ah! vagy úgy? hisz ez francia mű, hát akkor nem olvastad, mert ugy-e te csak a cyrilbetűket érted?

— Bocsáss meg atyuskám, de igenis értek más betűkhöz is, sőt mi több, azt mondom, hogyha ötven kancsukát is mérnél reám, hogy egész Szibériában nincs olyan élőember, ki a francianyelvet oly komiszul beszélné, mint te!

— O! O! te pimasz! mint mondád édes fiam, meglesz az ötven kancsukád; meg, meg, légy nyugodt.

— Hallatlan szemtelen egy fickó, dörögte és becsapva maga után a nagy szárnyajtókat, otthagya a boldogtalan szolgát, aki ha nem hallaná még a kormányzó sarkantyui csengését, tán alomnak tartotta volna az egész jelenetet.

Aztán felocsudva merengéséből, ismét kézbevette a piros kötésű könyvet és azt teljes erejével a kandalló párkányzatán ketyegő Lajos Fülöp idejéből való állóórához vágta.

— Zsumsz! durrant az óra üvegharangja, a mely fedé és aztán nem ketyegett többé... megállt.

Nagy láрма támadt; az egész cselédség összefutott; kérdezték Stepántól, hogy ki cselekedte az óra pusztítást.

— Én.

— Szerencsétlen! a herceg legkedve-

teket, hogy a gyűlés vezetésére elnököt választanak, mire a gyűlés egyhangulag Simonfay János ügyvédet választotta meg elnökül. Ezután az elnök ajánlatára megválasztottak helyettes elnökül: Pleininger Ferenc, lapunk szerkesztője, jegyzőül: Darányi Ferenc dr. ügyvéd és Linca Adolf, a „Pécsi Közlöny” szerkesztője.

A gyűlés ekként megalakulván, Simonfay János elnök előterjesztette a mai összejövetel célját s egyben rövid vonásokban esetelte a kath. autonomia lényegét s az ügy történeti fázisait.

Már 1870. évben összehívta a király az autonomia szervezésére hivatott kongresszust, mert már az 1848-iki törvényben kimondott vallás egyenlőség szükségessé tette, hogy a katolikus vallás, mely addig államvallás volt, a saját egyházi ügyeiben legyen olyan ur, mint a többi bevett vallásfelekezet.

Az 1870-iki autonomiai kongresszus azonban nem oldhatta meg feladatát, pedig a legújabb egyházpolitikai törvények, különösen pedig a vallás szabadságról szóló törvény mellett igazi anomália, hogy míg a többi vallásfelekezetek teljesen függetlenül és önállóan intézik saját egyházi ügyeiket s az államnak csak felügyeleti joga van felettük, addig az országnak legnépesebb felekezete, a katolikus egyház, úgy vagyoni, mint személyi belső ügyeiben teljesen ki van szolgáltatva a felekezetnélküli államnak.

Ez az állapot tovább tartható nem lévén, öfelsége megengedte, hogy a kath. autonomia szervezésére kongresszus hívassék egybe s erre kell most a kath. hívóknak képviselőt választani s ennek megválasztása végtelentül fontos ügy a hazára, mint az egyházra nézve.

A kormány gyakorolja most teljesen szabadon és önkénytelenül a főpapi kinevezéseket és kezeli a katolikus célu javakat és alapítványokat s ezzel, eltekintve attól, hogy azok jövedelme nem mindig fordítatik azokra a célokra, a melyekre az rendeltetve van, azokban való rendelkezési jogát a saját hatalmának gyarapítására s kortesérdemek jutalmazására használja fel.

Ez nem maradhat így tovább, a kath. vagyon feletti rendelkezés kiveendő a kormány kezéből s az erre egyedül hivatott autonomiai testületre bízandó; miért is olyan

képviselőt kell a szervező kongresszusra küldeni, aki az egyház igaz érdekét támogatja akkor is, mikor a kormány hatalmi érdekével összeütközik, mert aki a kormány lekötöztetjé, aki a kormánynak köszönheti állását, vagy a kormánytól vár a jövőben bár milyen előnyt vagy kitüntetést, az nem fog sikra szállni a kormánynak egyházi ügyekben való befolyása ellen s így az egyházi önkormányzat igaz bajnoka nem lehet.

Minden irányban független és olyan férfit kell tehát választanunk, ki azt az áldozatot, a melylyel a kongresszusi képviselőség szükségszerűen jár, meghozza önzetlennül, minden hátsó gondolat, minden mellékcél nélkül. Ilyen férfit ajánlanak a mai nagygyűlést egybehívó polgárok Erreth János személyében. (Lelkes éljenzés.)

Mint hogy a lelkes helyeslésekből látom — így folytatja tovább az elnök — hogy a nagygyűlés Erreth János ur jelölését a kongresszusi képviselőiségre egyhangulag elfogadja, indítványozom, hogy egy küldöttség kérje fel a jelölt urat, szíveskedjék közötünk megjelenni s a jelöltség elfogadása iránt nyilatkozni.

Ez indítvány közhelyesléssel találkozáván, Jobst László dr., Mazaly József, Böhm C. Felix és Graumann János urakból álló küldöttség ment a jelöltért, ki nemsokára a küldöttséggel együtt megjelent, a jelen voltak szünni nem akaró éljenzése közben a teremben, Simonfay elnök tudára adta, hogy az itt megjelentek a kath. autonomiai kongresszusra — egyhangulag öt óhajják képviselőjükül megválasztani s azért kéri, szíveskedjék a jelöltség elfogadása iránt nyilatkozni.

Mire Erreth János a következő beszéddel válaszolt:

Hálatelt szívvel mondok köszönetet azon engem érdemem felül megtisztelő bizalmukért, a melylyel nékem a pécsi aut. kerületi képviselői állást felajánlani méltóztatnak.

Büszkeséggel vallom magamat e haza, e város polgárának, s miután úgy vagyok meggyőződve, hogy ha a közérdek szolgálatát kíván a polgártól, azt tehetségéhez képest teljesíteni hazafias kötelesség, azért a felajánlt képviselő-jelöltséget kész örömmel elfogadom.

De ez nem lehet elég. Hogy a válasz-

— Nem akarok én meghalni, eszemben sincs — mosolyogta a gróf.

— Háromszáz kancsuka! hisz az borzasztó — azt képtelen . . .

— Elhiszem, hogy abba belehal a legtöbb ember, de én, én nem . . .

— Ön nem? hisz ön nem erős testalkatú ember.

— Én? hát mi közöm nekem a háromszáz kancsukához? ingerkedett Stepán.

— Ejnye Istenem, hát nem értette meg édes apját, midőn önt háromszáz kancsukára ítélte?

— Azt megkapja az ön édes papája mindenesetre, ha még ma este engem és gróf Lyibeffet az irodaszolgát utnak nem indít Szentpétervárra!

— Mit beszél gróf ur?

— Az igazat; — a mai postában már sürgetik; bebizonyodott tény, hogy három hét óta nem nyitotta fel a hivatalos postát. Ezt akkor akartam neki megmondani, midőn a Nikolai kútnál kiálltam volna az exekució végrehajtásához; de most, midőn kegyed jó szívét és romlatlan kedélyét látom, megmondtam és mondja meg a papának, hogy nyissa ki a postát és eresszen szabadra, ma éjszaka megyünk. Valahára kisült, öt hosszú év után, hogy én és barátom ártatlanul, végzetes tévedésből kerültünk tisztelt papájához, ki igen rosszul beszél a francia nyelvet és akinek vérszopó, kegyetlen bánásmódjához gáncsoló szó nem fér, kitűnő hóhér válnék becses papájából.

tók és képviselőjük közti viszony, ennek belső természetének megfelelő is legyen, kell, hogy őszinteségen és nyíltságon alapuljon, hogy a választók előtt lehetőleg előzetesen ismereteseek legyenek azon irányelvek, a melyek szerint képviselőjük az ő nevükben eljárni szándékozik.

Az ügyek, melyek a kongresszus tárgyait képezik, természetesen nagy fontosságúak, azok helyes elbírálása éber gondosságot igényel, de én az ezekre való hivatkozással beérni nem akarom; hagyom ezt azokra, kik netán ezek fölemlítésével a hangzatos frázisok csoportosítását bő palástul kívánják használni, a mely sok kibuvót enged mikénti eljárásukra nézve, de mely sok kibuvó — csodálatos — mind egy irányba vezet: a rideg hatalmi érdek táborába, a hová én nem igyekszem, mert a mint hazámra nézve nem, úgy katolikus vallásomra nézve sem, ott az eddigi állapotokkal szemben javulást nem találhatok.

Őszintén és leplezetlenül kijelentem tehát, hogy nézetem szerint vallási ügyeinkre nézve orvoslást csak úgy remélhetek, ha

az autonomia országos és képviselői alapon szerveztetik akkép, hogy $\frac{1}{3}$ részben papi, $\frac{2}{3}$ részben világi képviselőkből álljon; kívánom, hogy

a legfőbb kegyuri jognak tiszteletben tartásával az államnak mint ilyennek csak azon jogkör hagyassék meg velünk katolikusokkal szemben, mint a minőt a többi vallásfelekezetekkel szemben gyakorol.

A felekezetnélküli államhatalom kezelése alól vonassanak el az összes kath. alapok, alapítványok, s azok kezelése, azok vallási, nevelési, jótékonyági, közművelődési célokra szánt rendelkezésének biztosításával az ekkép szervezendő autonomiára bizassék.

Az állam főfelügyeleti jogának érvényben tartásával a kath. felekezeti iskolák is alapjaikkal együtt az autonomia hatáskörébe utaltassanak, mint minővel a többi felekezetek rendelkeznek.

A főpapi állások betöltésénél és javadalmak adományozásánál a kijelölési jog az autonomiának biztosíttassék.

Széküresedés esetén a kir. kinevezéstől függő javadalmak kezelése és jövedelmeik feletti rendelkezés az autonomiát illesse.

A leányka, Natuska hercegnő sietett papájának Stepán beszédjét elmondani. Az édes papa sietett a postát felbontani és sietett Stepánt szabadra helyezni. Viszont Stepán sietett barátjával (ki a leveleket szépen felbontogatta és ismét leragasztogatta) vissza Szentpétervárra. S miután Stepán közönséges lelkületű ember volt, nem bocsájtott meg nagylelkűleg Kortjew Nikoláj kormányzónak a sok szenvedésekért hanem feltárta az udvarnál az ő viselt dolgait. Ebből folyólag nem is szeretett bele Natuskába sem és nem is vette feleségül, mert hát semmiféle regényes hajlamokkal sem bírt.

Ellenben, mivel huszonegy napig visszatartotta Stepánt a szabadságtól, hát az igazságos cártól minden tíz napért egy évi börtönt és egy napért, melyben legjobban megkínzottatott Stepán, fél évi börtönt kapott az atyai jószágú kormányzó.

Néhány év multán Nisni-Nowgorodon a vásáron találkoztak.

— Holia Dedinszki gróf ur! mily szerencse, azt hittem soh' sem találkozunk az életben; és Kortjew herceg kordialis kézmozdulattal kezét nyújtott Dedinszkinék, ki azonban annak baráti jobbát nem vette észre.

— Én pedig reményltem, hogy nem fogunk találkozni, szolt, és sarkon fordulva hagyta a jószágos atyuskát.

— Vajjon a leányai férjhez mentek-e már? mormogta Dedinszky, midőn kocsijába szállott.

Tihanyi Károly.

Csodálom édes apuskám, hogy nem látsz át a szitán.

— A szitán?

— Igen; látod ez az ember életfogytiglani száműzetésre ítéltetett; ezt nem akarja végig szenvedni. Addig okoskodott, míg háromszáz kancsukát nem adtál neki, abba bele fog halni.

— Lehet, hogy igazad van. Olyan jól viselte magát már öt éven keresztül, míg a palotába vettem jutalmul. Most meg egyszerre ez a renitens . . .

— Édes apa! hogy hívják Stepánt?

— Ezerhuszonegynek; hisz tudod, hogy itt mire ideérkezik a fogoly, nevét elvesztette; számot kap és pontum.

— No igen, de hát előbb, csak volt neve?

— Persze, úgy hívták, hogy gróf Dedinszki István és végzett geologus volt. Nihilizmus-ért tették ide a hidegbe, hogy el ne romolják; konzerválják.

Natuska addig könyörgött az öreg Dávidnak a kulcsárnak, míg beeresztette a lányt Stepánhoz. Csak azt kötötte ki magának, hogy ő jelen lesz a látogatásnál. A lány beleegyezett, ott lehetett volna száz Dávid is, mikor a fogoly meg a hercegnő franciául beszéltek.

— Miért akar meghalni gróf ur? kérdezte a lány félienken a rab asztalára rakva egy kosárka tartalmát: finom cigarettát, hidegsültet, és egy üveg cognacot.

A kongrua rendezése az autonomia hatáskörébe tartozék.

Rendezendőnek tartom a magán kegyuri jogot is, s azon gyakorlatot megszüntetendőnek, hogy a más vallásfelekezetteliek a katolikus lelkészek alkalmazására befolyhatnak.

Kijelentem még, hogy a hitélet terén a vallástétek megállapítását és magyarázását, az egyház belső kormányzatát a papirend kizárólagos hatáskörébe tartozónak tartom, a melyre az autonomia hatásköre ki nem terjed.

Ezek azon általános irányelvek, a melyek szerint megválasztásom esetére működni szándékozom, mert úgy vagyok meggyőződve, hogy az autonomia üdvös, a vallás és erkölcsi érzület megszilárdítására sikeres csak úgy leendő, ha ezeknek megfelelőleg történik a szervezés.

Fogadják nagybecsű bizalmukért ismételve szívből fakadó köszönetemet.

A zajos éljenzés lecsillapulta után, melylyel a nagygyűlés ezt a beszédet fogadta, ismét szót emelt Simonfay János elnök s lelkos szavakban buzdította a jelenvoltakat a most kibontott zászló mellett való rendületlen kitartásra s jelöltünk győzelme érdekében való buzgó működésre ismerőseik körében is. Ennek a működésnek szabályozására s az érdeklődésnek minél szélesebb körben való terjesztésére ajánlatba hozza egy végrehajtó bizottság megalakítását, melynek feladata legyen a mozgalmat úgy a városban szervezni, mint a választókerülethez tartozó vidéki plébániák híveit is csatlakozásra felkérni. Az ülés elején egy hang a munkásokat említette, erre az a megjegyzése, hogy mi mindnyájan munkások és mint a kath. egyház hívei, az Urban testvérek vagyunk; csatlakozzanak tehát a munkások is hozzánk, vegyenek részt ebben a manapság még egyedül álló demokratikus választásban, a melyben az általános szavazatjog a maga egész tisztaságában nyilvánul és segítsék diadalra azt a zászlót, melyre nem a hatalmi érdek, hanem a közjó van felírva.

Elnök indítványára határozatba ment ezután, hogy a mai nagygyűlést egybehívó polgárok végrehajtó bizottsággá alakuljanak, melyet az érdeklődők köréből önmaguk kiélegetsen és a vidéki választókkal is sürögösen érintkezésbe lépjenek.

Ezzel a gyűlés a jelölt és az elnök éltetése mellett háromnegyed 12 órakor lelkes hangulatban szétoszlott.

* Kortestanya a városházán.

Tegnap számunkban ez alatt a cím alatt közöltük Károly Ignác, apát plébános és ifj. Némethy József ügyvéd nyilatkozatait, melyekből kitűnik, hogy a polgármesternek hivatalos közeg útján gyakorolt korteskedése tévesztette meg őket, mikor az autonomiai kongresszusra Kardos jelöltségét ajánló ívet aláírták.

Kifejeztük ott azt a gyanunkat is, hogy az ottani aláírások között bizonyára nem ezek az egyedüliek, melyek „az immár nem szokatlan uton” gyakorolt hivatalos korteskedés által való megtévesztés folytán kerültek arra az ivre; s hogy eme feltevésünkben nem csalatkoztunk, igazolja ezt az a nyilatkozat, melyet ma négy városi bizottsági tag aláírásával kaptunk; s melyet a következőben közlünk:

Nyilatkozat.

Alólirottak az igazsághoz hiven kijelentjük, hogy arra az ivre, a melyen a katolikus autonomiai kongresszusra képviselőül Kardos Kálmán volt főispán ur van ajánlva, a mi aláírásunk tévedésből került.

Ugy történt ugyanis a dolog, hogy a mostani nagy munkaidőben napi munkánkából csak késő este térve haza, a városi kézbesítő az esti órákban hozott

hozzánk, mint városi bizottsági tagokhoz különböző meghívókat bizottsági ülésekre s ezek mellett átnyújtotta a Kardos Kálmánt ajánló ívet is aláírás végett.

A napi munkában elfáradva s az idő is már későre járván, nem vehettünk magunknak fáradságot, hogy a felhívásnak hosszú szövegét egészen átolvassuk, csak azt láttuk, hogy autonomiai ügyről van benne szó s aláírtuk, hogy a kézbesítőt mielőbb utnak bocsáthassuk.

Kijelentjük tehát, hogy igaz meggyőződésünk szerint mi Erroth János ur jelöltségéhez csatlakozunk s azt szívesen lélekkel támogatni kedves kötelességünknek tartjuk.

Kelt Pécsen, 1897. július 4-én.

Vidakovics György
Jarányi József
Végh András
Katics József.

H i r e k.

Pécs, 1897. július hó 5.

Nyári szenzáció.

A riporter lélekszakadva fut hivatalból-hivatalba. Nem történik semmi, nincs hír, nincs, a mivel érdekességet lehetne kölcsozni még a közgazdasági rovatnak sem. — Ilyenkor végez igazi munkát a riporter, a ki valamiből könnyen tud nagy dolgot teremteni, de semmiből már bajosabb neki hasábotkat tele írni.

Igy futott ma is a riporter. Bemegy a hivatalba, izdadt homlokát megtörli s azután libegve megkockáztatja a kérdést:

— Mi az ujság?

— Meleg van! — válaszolják a tisztviselők kórusban.

Na tehát ez a meleg lekötötte a riportert, hanem azért felírta a jegyzetei közé, hogy: „Meleg van, 32 sor.”

Megy tovább, a másik hivatalba. Természetesen ott is megtörli a homlokát s ott is lihegve kockáztatja meg a kérdést, hogy mi ujság?

— Nagyon meleg van!

— Mintha ezt már hallottam volna. — Mindegy. A nagyon meleg előnyben van a meleg felett egy „nagyon”-nal, ergó 48 sor.

A riporter nem veszi el türelmét, két hivatal semmi, jöjjön a harmadik, negyedik, tizedik, vagy a hány van, mind. Valahol csak van egy száraz jelentés holmi szekérfelfordulásról, vagy bicikli karambolról. Ez az édes remény boldogította, mikor már a tizedik hivatalba lépett.

— Mi ujság? kérdi szokása szerint.

A hivatalfőnök ránéz, sóhajt egyet s nyúl a zsebébe a zsebkendője után. A riporter figyel, lesi minden mozdulatát, arckifejezését, várja az érdekes kijelentést; és a hivatalfőnök ur végigtörli zsebkendőjével arcát, homlokát s aztán csak annyit dörmög, mintha ez is terhére lenne:

— Rettenetes hőség van!

A riporter elkeseredetten tér vissza a redakcióba. Kiteríti maga elé a hosszú kutya nyelveket s jegyzeteiben böngész, hogy miről s mit is írjon hát. Összes jegyzetei a melegről szólnak. De hát ez roppant unalmas tárgy, ezt senki sem fogja elolvasni, már pedig neki nem csupán az a célja, hogy megírjon valamit, hanem az is, hogy azt olvassák s az érdeklődés és értékkel bírjon a közönség előtt.

Azután gondolt nagyot és merészet, mivel a riporterek mindig nagyot és merészet szoktak gondolni. Megkezdte a munkát s irt hosszan, nagyon hosszan a melegről, a nagy melegről és a rettenetes hőségről. Mikor készen volt, a cím adott gondot. Ha azt írja oda, hogy „Nagy meleg”, mindenki fázni

fog az olvasásától. De a riporter nem azért riporter, hogy leleményességgel ne segítsen magán. A három hasábos cikk elejére „Titkos dolgok” című feliratot tette. Így legalább biztos volt abban, hogy a melegről szóló cikket végig olvassák, mert a közönség kíváncsi s az utolsó sorig keresi a titkos dolgokat.

A riporterek élelmes emberek, ó rajtuk még a nagy meleg sem fog ki.

Argus.

Napirend 1897. július 6-án.

Naptár: kedd, jul. 6. — Róm. kath.: Dominika. — Prot.: Izaiás. — Görög-kel.: (jun. 24.) Iván ünnepe. — Zsidó: Thamusz 6. — Nap kél 3 óra 55 perckor; nyugszik 7 óra 41 perckor. — Hold kél délelőtt 10 óra 57 perckor; nyugszik este 10 óra 26 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 18 Celsius fok meleg; légnymás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet; mellett hűvös idő, helyenkint csapadék várható.

Baranyamegyei gazdasági egylet választmányi ülése délután 4 órakor a vármegyeházán.

Hangverseny a Vigadóban este 8 órakor.

— (Ritka találkozás) volt f. évi június 30-án Kolozsvárott. Öt öreg honvéd jött össze e napon Erdély fővárosában, kik ott 1847-ben végezték a jogot. Délelőtt „Te Deum”-ot hallgattak a piaristák templomában, azután levetették magukat, megtekintették a város nevezetességeit, melyek között az 1848—1849-iki országos történelmi ereklye muzeumban, sok ismeretes és érdekes dolgokat láttak. Radnoti Dezső, az Emke jeles főtitkára volt a vezető, a ki az Emke helyiségében is mindent megmutatott. A megjelentek voltak: Borszék Soma, ny. miniszteri tanácsos Budapestről, Kiss József, ügyvéd Pécsről, Nagy Mihály ügyvéd Kolozsvárról, Pálffy Ignác, telekkönyvi hivatalnok Kolozsvárról és Menassagi Ferenc, ny. tanár Tordáról. 44-en voltak, midőn 1847-ben bucsut mondtak a kincses városnak, ma tudomás szerint heten élnek. Kettő: Nagy Sándor gazdatiszt Zsibón és Biró Miklós ügyvéd, Nagy Enyeden, nem jelenhettek meg. Néhány meghívott ismerőssel a központi szállóban jöttek össze ebédre s a boldog viszontlátás örömei között töltötték a napot. Elhatározták, hogy 10 év múlva, megint össze fognak jönni azok, kik közülök életben fognak maradni. — Ugy engedje Isten!

— (Félbemaradt népnünpély.)

A pécsi önkéntes tűzoltóegylet népnünpélye a Tettyén tegnap délután a legjobb kilátások mellett kezdődött meg. Dacára a nagy melegnek, már délután 4 órakor elég szép számu közönség gyűlt egybe a tettyei fensíkon, ellepve a sörcsarnokok hűsölit s mulatva a Reeh György rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok szeniális rendezői talentumára valló különféle látóvalókon, a romok között felállított Paprika Jancsi színházon, az állatkerten, a pécsi ésrégi muzeumon, az amerikai gyorsfényképészetten, a panorámán és a „Hajó”-szálloda Gyuriján, aki ülve ábrázolta az automata alvó fakirt. É: egyre gyűlt a nép, hangzott a katonazene, megnyitlak a pezsgős és cukrászpavillonok is, készültek a kivilágításhoz, meg a serpentin és konfettiszóráshoz, mikor egyszerre csak gyanus felhők kezdtek jelentkezni. Közben Fejérváry báró főispán is megjelent a népnünpélyen és a főrendezőnek buzgó segéd társai, Oberhammer Antal rendőrfogalmazó, helyettes főparancsnok, Rupprecht tűzoltóparancsnok, Strausz Béla és Schlesinger, a mindenütt jelenlevő és buzgólkodó zálogos, a siker reményében

már a különböző mutatókhoz készültek, mikor egyszerre csak nagy szélvihar keletkezett s a nép sietve huzódott be a sörcsarnokok fedett helyiségeibe. Fél hétkor már a legnagyobb vihar dühöngött a sikon és eltűnt a népünnepély az ő sátraival, látnivalóval együtt, csak a két sörcsarnokban szorongott ember hátán. Ugy nyolc óra felé mehetett csak a közönség haza, de az idő még mára se derült ki, gyászolva a félbemaradt népünnepélyt. Minden oldalról hallottuk különben már ma, hogy óhajtott volna, miszerint a népünnepélyt jövő vasárnap megtartanák. A tüzoltóság honosította meg ugyanis Pécsen az igazi népünnepélyeket s a nép amint tegnap megtöltötte a Tettyét, épp úgy tesz a jövő vasárnapi népünnepélyen is, annál is inkább, mivel az ünnepély programjának nagyobb része a rossz idő miatt ugyanis elmaradt.

— **(Hadtestparancsnoki szemle.)** L o b k o v i t z Rudolf herceg, a bpesti hadtest parancsnok, Tolnára érkezett, hogy az ott állomásozó 12-ik dzsídás ezred felett szemlét tartson. Tolnáról f. hó 7-én (szerdán) Pécsre érkezik a hadtestparancsnok, hogy a 44-ik és 52-ik gyalogezredek felett szemlét tartson.

— **(A pécsi szintársulat)** tegnap tartotta bucsuelőadását Kaposvárott, honnan Balatonfüredre megy. A társulat az idén minden tekintetben szép erkölcsi sikert ért el Kaposvárott, de az anyagi bizony csak közepes volt. Az igazgató a múlt héten a világhírű „Trilby“-t is színrehozatta s úgy neki, mint társulatának egyhangú elismeréssel adózik a kaposvári sajtó az előadások befejezése alkalmából.

— **(Találkozás 25 év múlva.)** Huszonöt év nagy idő; és kétszeresen nagy, mikor az ember életének legmozgalmasabb, legváltozatosabb szép ifjúkor örömeinek valóra vált álmainak szakát öleli föl. Hanem az álmok! Hová lettek? Amit a férfiasodó ember 18-ik esztendejétől 43-ik évéig átél, ahhoz hasonló édes örömmel, vagy keserű fájdalommal többé nem találkozik az életben soha. Ez az a viharos kor, melyben kiforr a jellem, irányt vesz az élet s kibontakozván az ifjúkori rózsás álmokból, a való élet szinpadán foglalja el helyét az ember, ki milyet elérni tudott, mire hajlamai vitték, hogy azon haladva küzdje át az élet nehézségeit. Mikor az ifjú kinő a középiskola padjaiból és gyámkodó fegyelméből, azon a napon, midőn reggelről estére „megérik“, — egyszerre társul ki előtte az élet kapuja, melynek rézsás küszöbén át az ismeretlen, végtelen birodalom kápráztatja szemét, ezer ingerrel, örömmel, csalóka reménnyel szédítvén el. Mi mindent lát, mennyi édes remény, ábránd lebeg a 18 éves ifjú ragyogó szeme előtt, mikor egyszerre önállóvá, szabaddá lesz, hogy a maga lábán tanulja megjárni az élet országutját. Ma találkozott újra 25 év után az a 12 férfi, akik 25 évvel ezelőtt, 1872. július 5-én tettek a pécsi főgimnáziumban érettségi vizsgálatot. Tulajdonképpen 33-an volnának, de 10-en elhaltak s 11-en élnek ugyan, de távollétüket vagy kimentették, vagy hollétük ismeretlen. Akik élnek, azok mind megállották helyüket férfiasan az élet küzdő terén, életerős küzdő tagjai a társadalomnak. Megjelentek pedig a mai napon a „Nádor“-ba kitűzött találkozóra: B a l l a Emil dr. ügyvéd, Ujvidék, E l e m y Károly p. u. számellenőr Budapest, G ö b e l Gyula törvényszéki bíró Pécs, J o b s t László dr. ügyvéd Pécs, K a r a y Lajos kir. táblabíró Győr, K r e m m e r Antal dr. főreáliskolai tanár Budapest, P é h m Kristóf plébános, Német-Ürögh, S z a l c e r Sándor plébános Bába, S z é k e l y Róbert vasuti főmérnök Pécs, W a l d e r Bálint posta- és táviráda-ellenőr Székesfehérvár, V a r g h a Jenő kir. albiró Sásd, V i d a József lelkész Tapolca. Elhaltak a 25 év alatt: B e i e r l e Ferenc tanár Brassó, B o r s o d i György

törvényszéki bíró Szegzárd, Hartberger Gyula ügyvéd Kubin, L ő s z l Géza albiró Nagy-Atád, Nagy Kálmán dr. főszolgabíró Titel, Schachinger Pál, Spitzer Károly dr. ügyvédjelölt, Szakvály Károly joghallgató, Szilák János joghallgató. Terplán Lajos vasuti tiszt. Távollmaradásukat kimentették: Horváth Ede járásbíró Sümegh, Prikler Károly plébános Tevel, Schapringner Rikárd dr. Bécs, Steiner Lajos ügyvéd Szegzárd. Egykori tanáraik közül még életben vannak: I n c é d y Dénes, V e r b ő c y István jelenleg polányi plébános, S z a l a y Alfréd dr. perjel Zircen, Macki Valér dr. tanár Eger, B e r m ü l l e r Ferenc. Az egykori iskolatársak tegnap este érkeztek s alig ismertek azokra a társaikra, akikről 25 éve elszakadtak. Ma reggel 8 órakor P é h m Kristóf misét mondott a belvárosi plébánia templomban, Jobst László dr. és Székely Róbert voltak a ministránsok. Mise után tisztelegtek Incédy Dénes igazgatónál, aki P é h m Kristóf szónoklatára meghatva válaszolt. Majd lefényképeztették magukat Zelesynél. Ebédre a „Nádor“-ba gyűltek össze, hol lelkes hangulatban, fűszerezve a múlt emlékeivel beszédeiket, sokáig együtt maradtak s délután kirándultak az egykori iskolatárhoz, P é h m Kristófhöz Német-Üröghre, hol a vendégszerető házigazda terített asztalait várták őket s bizonyára a késő esteli idő fogja őket szétosztani, hogy folytassák az élet harcait, amelyben egynapi pihenőt engedtek maguknak.

— **(Eljegyzés.)** Ifj. V o g l János helybeli jöhrnevéű kőfaragó iparos, szombaton jegyezte el Eszéken özv. P a y e r l e Károlyné urnó kedves leányát: A d o l f á t.

— **(Öngyilkos elmebeteg.)** W a c h e József, 33 éves, alsómalom utca 1. sz. alatti lakos már régebb idő óta betegeskedett. A betegsége nemhogy gyógyult volna, ellenkezőleg, napról-napra erősödött s végre még az a csapás is érte a szerencsétlen embert, hogy szeme világát elvesztette és megsüketült. Ennyi csapás alatt megtört lelkijére is; folyton azon járt az esze, hogy megöli magát és családját is azzal fenyegette, hogy ha neki meg kell halni, ők se maradnak életben. Egypárszor öngyilkossági kísérletet is követett már el; de mindannyiszor észreveték és megakadályozták szándéka végrehajtásában. Eközben azonban elméje is lassankint elhomályosult és gyakrabban kitört rajta a dühöngés, mikor úgy magát, mint családját meg akarta késelni, ölni, vágni. Szombaton éjjel is erőt vett rajta az örültség eme nyilvánulása, a mikor is alig tudtak előle menekülni s őt valahogy ártalmatlanná tenni. Családja tegnap reggel be is jelentette az esetet a rendőrségnek s L u d v i g h Ferenc dr., városi tisztiorvos, a helyszínére kimenvén, konstataálta a szerencsétlen embernél az elmebajt s a főkapitányhoz benyújtott irásos véleményben kérte a kórházba szállítását, mert úgy önmagára, mint környezetére veszélyessé vált már. Ez történt tegnap reggel s már intézkedett is a rendőrség, hogy a szerencsétlen ember a kórházba szállíttassék. Ezalatt az egész csendesen ült szobájában s hozzátartozói nyugodtan láttak kúnt a házkörüli dolgaik után. Ezt az időt aztán arra használta fel a szerencsétlen ember, hogy a mániájává lett öngyilkossági szándékát végrehajtani ismét megpróbálja. A szoba ablakvasára erősített egy valahonnan kerített vékony kötelet és arra felakasztotta magát. És most sikerült is végzetes szándékának kivitele, mert mikor hozzátartozói be-

mentek a szobába, ő már akkor merev tagokkal, hideg testtel függött a kötélen s mire levágták, csak a halált lehetett rajta konstataálni. Az öngyilkos elmebeteg így hát a kórház helyett a temető hullaházába szállították, honnan majd eltemetik, megadván neki a csendes nyugalmat, melyre be- tegsége miatt megzavarodott elmével egyre áhított.

— **(Tanítók nagygyűlése.)** A szegzárd-vidéki róm. kath. tanító-egyesület Tolnára nagygyűlést tartott, melyen Schultz Imre paedagógiai író és pécsi tanár szakelőadást tartott, Horváth Ignác egyleti alelnök pedig e cím alatt: Mi árt a tanítói tekintélynek? hosszabb, érdekes dolgozatot olvasott fel. Legfontosabb volt a gyűlésnek az a határozata, hogy kimondották a tanítók házának megalapítását, melyet közadakozásból fognak Pécsen fölállítani a pécsi egyházmegyei tanítók, illetve azok tanulógyermekjei részére. A közgyűlés után 50 terítékű banket volt.

— **(Kántorválasztás szuronyok között.)** Gyula-Jovánca tolnamegyei népes, magyar községben szuronyok között választották meg a kántort. A szép javadalmasú állásra 25, kitűnőnél kitűnőbb kántor pályázott, azonban a népnek ezek közül egyik sem kellett, hanem lázongva követelték a kövekkel és tojásokkal felfegyverzett asszonyok az iskolaszéktől, hogy P u k k Ferencet, a volt s. kántort válasszák meg. Reggeltől délután 1 óráig tanácskoztak s midőn már látták, hogy a lázongó asszonyokat a 18 kirendelt csendőr is alig képes visszatartani attól, hogy a gyűlésbe be ne törjenek, P u k k o t megválasztott kántornak jelentették ki, a kit aztán az asszonyok diadallal cipeittek lakására.

— **(Borzalmas halál.)** Várdomb, tolnamegyei községben borzalmas halállal mult ki Schmirberger János, jómódu polgár. A falu végén ugyanis egy kocsi állott az országúton, s a lovak egy Szegzárdról jövő biciklista esengetésétől megijedve, a faluba rohantak és szágulva röpitették magukkal a kocsit. Schmirberger János vakmerő bátorsággal a vállán lévő létrával a lovak elé ugrott, hogy azokat megfékezze. A megbokrosodott állatok azonban oly erővel mentek neki a szerencsétlen embernek, hogy azt a rudra valóssággal felnyársolták is így vitték tovább, míg egy utszéli fában fel nem akadtak. — Schmirberger ekkor már a fölismerhetetlenségig össze volt törve, s testének egy része lógott már csak a rudon. A szerencsétlenül járt embert felesége és három gyermeke siratja.

— **(Egyházmegyei kirek.)** T r o l l Ferenc, káptalani helynök most Budapesten időzik; távolléte alatt D o b s z a y Antal helyettesíti a káptalani helynöki teendőiben. — C s i z m a d i a Alajos, egerághi segédlelkész, a budapesti egyetemen a kánonjog tudorává avattatott. — Gyimóthy Jenő, ozorai segédlelkész az egyházmegye kötelekéből kilépett. — Az egyházmegyei hatóság B u z s á k y Imre végzett VIII. oszt. tanuló növendékpapot, ki mindenből jeles osztályzatot nyert, a budapesti központi papnevelő intézetbe küldi, hogy a tudomány-egyetem hit-tudományi karát ott hallgathassa.

— **(Értekezlet a mohácsi főbiróválasztás ügyében.)** A mohácsi Baross-párt f. hó 3-án, szombaton este a „Korona“ vendéglőben értekezletet tartott, s melyen Mohács város 50 bizottsági tagja közül 30-an jelentek meg, köztük a város értelmiségének, ipari és kereskedelmi világának színe-java. Az értekezlet elhatározta, hogy jelöltjének érdekében a legmesszebb agitációt fejt ki és reméli a vármegye közönségétől, hogy szavazatával az ő jelöltjét

támogatja, mert elvégre is a mohácsiakat érdeklő leginkább, hogy ki legyen a főszolgabírójuk. Az értekezleten résztvett a pécsváradai járásnak küldöttsége is, a melynek szónoka kijelentette, hogy a küldöttség meggyőződésén arról, hogy Mohács városának jelenlevő tekintélyes és előkelő polgárai Barossnak személyében állapodtak meg, ők a városnak itt kifejezett óhaját tiszteletben tartják, sőt a maguk részéről is mindent el fognak követni, hogy a városnak jelöltje a főbírói választáson, a többséget elnyerje.

— **(Hogyan nevelik a szocialistákat?)** A szt.-lőrinci uradalomhoz tartozó csobokai pusztán az uradalmi kukorica megmunkálására a termés harmadéért sumonyi gazdák vállalkoztak. Történt azonban, hogy az uradalmi bérlő által eivetett kukorica nagyon gyéren kelt ki a tavasszal, úgy, hogy még a megkísérlett utánpótlás sem mutatott eredményt. Májusban tehát a bérlő kiszántatta az egész vetést s újra vetett, mely vetés természetesen olyan későn kelt ki, hogy mire az első kapálás ideje elérkezett, itt volt a legsürgősebb aratási időszak is. A kukorica megmunkálására vállalkozott sumonyi gazdák tehát kijelentették, hogy mivel ők a kukorica munkálást azért vállalták el, mert rendes körülmények között ez őket a saját gabonájuk learatásában és betakarításában nem akadályozza, az elkésetten vetett kukoricát, a mely termésre úgy sem nyújt kilátást, most a saját sürgős aratási munkájuk elhanyagolásával nem hajlandók kapálni. A bérlő panaszára aztán megjelent a községben erős csendőr kísérettel a járási főbíró s a

vállalkozó gazdák közül hármat megvasaltatott, egyet pedig Szt.-Lőrincre hurcoltatott, mit a többi látván, beadta a derekát s csak, hogy veszélyeztetett személyes szabadságukat megmenthessék, megígérték, hogy aratásra váró saját gabonájukat cserben hagyva, elmennek az urasági kukoricát kapálni. Az uradalom tehát elérte a célját s ez a mi közgazgatásunk előtt a fő: az, hogy a fenforgó körülmények között a vállalkozók talán mégis jogos téren álltak s hogy a jog és méltányosság ellenére alkalmazott csendőrszuronyok a szocialisták táborába kergetnek olyan gazdákat is, a kik annak a maszlagnak eddig híret sem hallották, az nem okoz fejfájást ezeknek az uraknak, mert van elég csendőrük s ha szorul a kapca, a katonaság is rendelkezésükre áll; ők pedig olyan doktorok, a kik a belső betegséget is külső operációval gyógyítják.

— **(Vasuti szerencsétlenség.)** Az Eszék felől este hat órakor érkező személyvonat tegnap este hat óra helyett tíz órakor érkezett meg Pécsre. Az előre küldött sürgöny vonatkisiklást jelzett a késés okául, mely Dárda és Eszék között történt. A Dárda felé közeledő személyvonat ugyanis egyik vasuti átjárónál elgázolt egy kocsit. Hogy a kocsit miként került a sínekre s kit terhel a felelősség a szerencsétlenség előidézése miatt, azt majd a vizsgálat deríti ki. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy emberélet nem esett áldozatul, mert a kocsiban ülő férfi és nő kidobódott s sínek mellé s bár a férfi csont-

törést szenvedett, a nő pedig arcán sebesült meg, sérüléseik nem veszélyesek. A kocsit összetört, a két ló ott vérzett el a vonat kezei alatt s a nagy zökkenés miatt két kocsit a vonatszakaszból kisiklott a vágányokról. Ezek megrongálódtak ugyan, de a bennük ülőknek az ijedségen kívül más bajuk nem lett. Míg a pálya tiszta lett, az utasok más kocsiba szálltak és a kisiklott két kocsit a vonathoz birták kapcsolni, épen négy órai munkába került s ezért érkezett be a vonat hat óra helyett tíz órakor a pécsi állomásra.

— **(Katonai hír.)** Zurna Károly tábornok Pécsről tegnap Kaposvárra utazott s ott ma szemlét tartott az ott állomásozó honvédszászlóalj felett. Kaposvárról holnap utazik a tábornok Körmentre, a katonai szemle folytatása végett.

— **(Verekedő napszám.)** Ma reggel a Pécsi Takarékpénztár palotájának építésénél alkalmazott Kemény György, napszám, úgy látszik, a nagymértékben beszedett geberdusz hatása alatt, erőnek erejével verekedést akart kezdeni társaival s az egyiket, Hollenbach Györgyöt, egy téglával úgy fejbevágtta, hogy azt azonnal elborította a vér. A verekedő napszámot egy rendőr bekísérte a kóterba; a fejbevert embert pedig, orvosi segélyben részesítvén, lakására szállították.

— **(Elszerződötték.)** Somogyi jövő szezoni társulatában elsőrangú tagul ígérkezett Rónaszék Gyusztáv, a vidéki színészetnek ez a régi kitűnő tagja, a ki évek óta működik elsőrangú társulatoknál

ordas bácsi volt. Nyomokat sem lehetett már látni, mert az éjjel esett hó azokat tökéletesen elfedé.

Elhatározták tehát, hogy Rothbergbe indulnak! Igen ám, de az út, az újabb havazások következtében még rosszabb volt, mint tegnap. Hiába haragudott Adla férje közönyössége miatt, ezzel a segedelmet nem várásolta ide.

A halálra ijedt bíró esküdözni kezdett s önönmagának kijelenté — természetesen a többiek erről mitsem hallottak — hogy csak biztos fedezet mellett, buzogányokkal s fegyverekkel felfegyverkezve távozik a vadászalaktól, különben pedig itt marad s addig egy tapodtat sem tesz, míg az enyhe tavasz a havat el nem olvasztja. Szerencséjére Rothberg szolgája jött s ura nevében kérdezé, vajjon valamennyien itt vannak-e? Így legafább meg volt mentve attól, hogy kijelentésével alávaló gyávaságának újabb bizonyítékát adja.

A szolga tudtukra adta, hogy sok munkáskéz fáradozik azon, hogy azon utat Rothbergtől a vadászalaktig a rengeteg hőtömegetől megszabadítsa. Reméli, hogy egy óra múlva már itt lesznek. Még jó sokat beszélt össze vissza a hű cseléd.

— Annyi hóval még nem áldott meg az Ur Isten bennünket — folytatta — mint most. Harminc meg harminc ember váltakozva egyre dolgozik s alig venni máson, mint a fehér hófalakon észre a fáradságuk nyomát, pedig ugyancsak dolgoznak ám! Na erre a karácsony napra vissza gondolunk majd akkor is, ha már unokáinkat ringatjuk térdünkön. Ugy-e, hogy igen aszszonyom?

— Belátom, hogy elhamarkodva cselekedtem, de nagy szerelmem nem tűr el kételyeket. A kétely ördöge, néhány csipős megjegyzés részedről, ez mind okozója annak, hogy irántad érzett mély szerelmemet meghomályosítsa s megszenstelenítse. Szerelmem hajnalpirja eltűnt s égő vágynál egyebet nem hagyott hátra s ez kettőnk ki nem elégített volna. Tehát nem maradt egyéb hátra, mint szabadságomat biztosítani.

— Hej, Béla! Nyílt szívűséged az öröme hasonlít! De sebj, hisz kristály tiszta szived az, a mit szeretek, tehát nem veszem őszinteségedet rossz néven, hiszen ugyis tudom, hogy éppen úgy szeretsz még, mint annak előtte. Ez a tudat volt az, mely erőt kölcsönzött a megalázkodásra s bár eltaszítottál magadtól, visszajöttem. Szabadságomat, melyet visszaadtál, visszahozom, mert szeretlek, egyetlen szerelmem, kimondhatatlanul, határtalanul!

A képmutató jól tanulta be szerepét! Kernow e kétségbeejtő fuldokló hangon rebegett szavak után karjaiba zárta a remegő leányt, forró csókot nyomva homlokára így szólt:

— Ismét hiszek földi boldogságomban.

Mig ez a szobában történt, azalatt az erdő sűrűjéből egy bozontos alak jött mindig közelebb s közelebb. Két zöldesen csillogó szeme a sötét ablakhoz közeledett, mialatt a halálhozó fegyver a sarokban pihent. A holdat eltakarta egy kószáló felhő, most előbukkant rejtekéből, a természet ismét barátságos képet öltött. A fákról lehulló hőtömeg s a távolból idehangzó rémitő rekedt ugatás bizonyítá, hogy a pillanatnyi vendég nem volt vízió.

mint rendező, ír darabokat, játsszik ritka szorgalommal mindent és mindenütt. Ezért Rónaszéky szerződésének eleve is örültünk, de most azt az értesítést vettük, hogy Rónaszékyt, a feleségével, a vidék egyik legjobb komikájával együtt szombaton szerződte a Vigszínház. Már most az a kérdés, kivel pótolja Rónaszéky helyét direktorunk?!

— **(Jól lefőzte.)** Nemrégiben történt, hogy egy nagyobb társaságban, szerencsétlenül járt szegény emberek számára, gyűjtést rendeztek. Előkelő uri hölgy járt körül kezében tányérral s azt egy gazdag ur elé tartotta, kit saugoriságáról mindenütt ismertek. — „Nincs semmim”, — szolt bosszusan az ur, mikor a jótékony hölgy nem vette észre annak elutasító kézmozdulatát. — „Akkor hát vegyen ki valamit a tányérból, — vágott vissza az urnó — hiszen szegény embereknek gyűjtünk!”

— **(Sztrájkoló aratók.)** A szomszéd Somogy megyében eddig még semmi mozgalom se fordult elő az aratók között a sztrájkra vonatkozólag. A múlt hét végén azonban a Kaposvár melletti Fészerlakon mégis lázongani kezdtek az aratók, természetesen a kikötött bér miatt, a mikor is a cserdőrégnek kellett közbelépnie a lázongás elnyomása végett. A lázongók azonban nem engedtek a fegyveres erőnek és összeütközésre került a dolog, a mikor is a csendőrök fegyverüket használták és két munkás meg is sebesült. A bérmozgalom jellegű lázadás

ekkor persze véget ért, a sztrájk folytatásától azonban még mindig lehet tartani.

— **(Csaló pasassér.)** A tegnap délután négy órakor érkező budapesti vonatról egy fiatal ember szállt le, a ki a helyett, hogy a rendes kijárat felé tartott volna, alattomban a kevésbé járt utra lopózott, majd a félrehelyek egyikébe rejtőzködött. Azonban szemmel kísérték gyanus magaviseletét s előhozatták rejtekhelyéről egy rendőrrel, a mikor is kitűnt, hogy a gyanus pasassér hamis vasuti jeggyel utazott s ezért akart észrevétel nélkül kijutni a pályaudvarból. Nagy könyörgésre aztán megfizették vele a bírságpénzt és jegyzőkönyvet vevén fel az esetről, szabadon bocsájtották, hogy majd a bírósághoz tegyék át az ügyét csalás miatt.

— **(Üstökös az égen.)** Jelenleg egy meglehetősen fényes üstökös csillag látható a reggeli égbolton, sajnos, nem szabad szemmel, hanem legalább is közepes nagyságú távcsövekkel. Ezt az üstökösöt D'Anest fedezte fel. Elliptikus pályában mozog a nap körül és minden 6 $\frac{1}{2}$ évben tesz meg egy körforgást. Ez idén június 28 ikán látták meg először a Mont-Hamiltonon levő Lick csillagvizsgáló intézetben. Ezen az üstökösön már régebben oly tünetenyeket vettek észre melyek arra engednek következtetni, hogy az anyaga feloszlás stádiumában van. Talán ennek az üstökösnek a teste, mint a volt Biela-féle, ragyogó hullócsillagokra fog föl-oszlani s remek égi tűzijátékkal fogja a földlakóit gyönyörködtetni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 5-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülést, kombinálva a Ház többsége által kívánt tíz perces szünettel, teljesen Sima Ferenc beszélte ki.

Sima azzal kezdi, midőn az egykori balközép, élén Tisza Kálmánnal példát mutatott, midőn obstrukcióval megállította a sérelmes választási törvényjavaslatot. A mestani ellenzék is, dacára, hogy a kormánypárti sajtó hazaárulással, a parlamentarizmus veszélyeztetésével vádolja, a legerélyesebb ellenállással meg fogja buktatni a kárhozatos kormányzati rendszert.

Óriási prémiummal drágítják a fogyasztást néhány gyáros érdekében. Ebből sem a mezőgazdára, sem a munkásokra nem hárul haszon. Adjanak inkább olyan prémiumot, mely küzködő mezőgazdákat fölsegíti, azilyent szívesen elfogadná mindenki. Emelt csak Bécs követeli szolgálatkész kormányunktól.

Minden közgazdasági törvényt kormánypárti klikkek érdekében hoztak. Bezzeg az alföldi transverzális műtra nem jut pénz, mert ez csak közérdekű.

Láng Lajos elnök ezért a kifejezésért szónokot rendre utasítja.

Félegykor Sima kijelenti, hogy hosszabban kíván beszélni, az elnök szünetet ad, de figyelmezteti a szónokot a házszabályokra, hogy beszédét még ma köteles befejezni. (Derűtség.)

Szünet után Sima a földadó leszállításáról s a kereseti adó szabályozásáról beszél, ezek volnának a közérdekű közgazdasági intézkedések, nem pedig a gyárosok prémiumjai. A milliomos gyárosok helyett inkább a szegény munkást segítsék, pedig az államha

III.

Az ünnep második napja immár rég beköszöntött, az izletes reggeli, melyet az urak Ausztin segítségével elkészíteni igyekeztek, már rég elkészült s a hölgyek még nem jelentek meg. Végre hosszú várakozás után beléptek a terembe s dicsérettel halmozták el a reggeli elkészítése körül a fáradozó urakat, Ottonie Adlára, Adla meg Ottoniera való tekintettel — ki mélyen aludni vélt — menté ki a késő megjelenésüket.

Adla az éjjeli őrködés eredménye felől tudakozódott s Vigó bevallá, hogy az álom s a nagy hideg erősebb lévén ambiciójánál, tehát lefeküdt. Kernow meg így szolt:

— A mi a farkas megejtését illeti, őrködés sem hasztalan volt, de mindannak dacára bátorodom kijeleutteni, hogy ez az éj páratlan hasznót hajtó éj vala!

Kernow e kijelentése után Vigó mosolyogva fordult Ottoniehez:

— Azt hiszem nagysám, vőlegénye nemcsak farkas vadász, hanem költő is! Az egész éjszakán át hallottam őt megénekelni a havat, holdat és — tudom is

én mit még. — Szándékában van talán „Kernow éjjeli ábrándozás”-ait kiadni, mert csak így magyarázhatom meg magamnak azon tempa szívhez ható hangokat, melyek az előszobából a fülkémbé hatoltak!

Kernow arcán a zavarodás mosolya surrant el, de Ottonie megtartván hidegvérűségét, a hadnagy felé fordulva mondta:

— Ugy látszik, mélyen tetszett aludni s álmodni, mert megbocsájt, ha szavait kétségbe merem vonni s állítani, hogy Bélám, aki amugy is hallgatag természetű, ezen az éjjelen puskával kezében monologizált volna!

— Beismerem és meggyónom, hogy csak reggeli két óráig voltam megfigyelő helyemen s a hold eltűnte után szintén nyugodni tértem — jelentette ki Kernow.

— Ugyan hol pihentette ki fáradt tagjait legszerencsétlenebbje a házi gazdáknak, akinek váratlan vendégei még az utolsó fekhelyecskét is elrabolták? — kérdé Adla.

— Szobájukkal átellenben, egy atelierben puha diványon s ez a divány erős szemrehányásokkal illetett, a miért Vigó urat a kemény pamlogon hagytam fekdüdni!

Vigó és a hölgyek egyre csak azt hangoztatták, hogy kitűnően aludtak, csak Zerbst ur nem szolt semmit, aki Kernow spártai nyughelyével sehogy sem volt megelégedve. Mivel azonban attól tartott, hogy a hölgyek kegyét tegnapi ideges magaviselete által elveszítette, hát igyekezete azon volt, hogy a haragot ne zudítsa még inkább a fejére. Nyugalma tökéletesen helyre állt, midőn a társaság többi tagjai még kijelentették, hogy a tegnap látott vad csak mesebeli farkas és nem

talom éppen ezekkel szemben viseltetik a legnagyobb közönyösséggel.

Elnök ismételve figyelmezteti szónokot hogy ne térjen el a tárgytól. (Zaj.)

Sim a ezután határozati javaslatot nyújt be, hogy a tárgyalás alatt levő javaslatot utasítsák vissza a bizottsághoz az önálló vámtérület szempontjából.

TÁVIRATOK.

— **A bolgár fejedelem Rómában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinánd bolgár fejedelem és neje csütörtökön Rómába érkeznek s hivatalosan meglátogatják az olasz királyt és királynét a Kvirinálban.

— **A hőség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a napszúrás következtében 12 ember betegedett meg: Olmützben három katona a napszúrás miatt meghalt s 60-an súlyos betegen fekszenek szintén a napszúrás miatt. Közép- és Dél-Európában óriási a hőség, Bajor-, Német- és Magyarországon átlagban 36, Olaszországban 40, Franciaországban 26 Celsius fok a meleg árnyékban.

— **A siami király útja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csulalongkorn siami király Svasti és Chira hercegekkel szombaton este fél hétkor Peterhofba érkezett. A cár és az összes nagyhercegek fogadták barátságos kézszerítással. A dragonyosok diszszázadát megismerlélve, a testőr kozákok kísérete mellett lakásaikra hajtottak.

— **A román király jótékony sága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károly román király a galíciai vizkárosultaknak 30.000 frankot adományozott.

— **Nyaraló gyermekek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hontmegyei Zebegényen tegnap avatták föl a budapesti szünidei gyermektelep egyesület által létesített új telepet, melyet a király engedelmével Ferenc József gyermektelepnek neveztek el. Védnök Lajos Viktor főherceg, akit Csekonits Endre gróf, v. b. t. képviselt az ünnepségen. A belügyminiszteriumot Stesser József, a kultuszminiszteriumot Szmrecsányi Miklós, miniszteri tanácsosok, a vörös kereszt egyesületet Szapáry István gróf képviselte. A telepet számos előkelőség jelenlétében avatta föl Csekonics gróf, aki után Degen Gusztáv az elnökség nevében átvette az intézetet. Beszéltek még Szapáry gróf és Stesser tanácsos.

— **Felhőszakadások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szegeden ma nagy felhőszakadás s utána orkán volt, a szőlők teljesen tönkre mentek. Lippán hasonlóképpen nagy szélvihar és felhőszakadás pusztított. Borsódmegyében a legtöbb községben árvíz s felhőszakadások pusztítják a vetéseket.

— **Kitüntetett egyházi író.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kiss János dr., a Szent István társulat igazgatója, P. Didon „Jézus Krisztus“ című munkáját magyarra fordította, s a díszesen illusztrált mű egy diszpéldányát a királynak megküldötte. A király kegyesen fogadta a könyvet, s Kiss Jánosnak „Viribus unitis“ jelmondattal és arcképével díszített aranyérmét adományozott.

— **A kath. autonómia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kath. autonómia ügyében a fővárosban hétfőn délután öt órakor a lipótutcai felsőbb leányiskola nagyertermében értekezletet tartanak. Az értekezleten a programmszerkesztő bizottság előterjeszti az autonómiai kongresszus teendőinek tervezetét s a jelölt személyére vonatkozó megállapodását. Az Erzsébetvárosban 2000 szavazót irtak össze. A választók névsora köz szemlére van kitéve. Reklamáció aligha lesz, mert a bizottság nagyon keveset volt kénytelen a jelentkezők közül visszautasítani. Ezek valamennyien idegen ajku munkások, akik lakásukat nem tudták megmondani.

— **Munkásgyűlések a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten vasárnap délelőtt tíz órakor az az ácsmunkások gyűléseztek. A kiküldöttek jelentést tettek a pünkösdi építőmunkások kongresszusának eredményéről. Ugyanakkor az esztergályosok is tartottak látogatott gyűlést, melyen helyzetükről, a szervezkedésről és ipartestületi ügyekről tanácskoztak. A gyűlések rendben folytak le.

— **Megvadult bika.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután a fővárosi krisztinavárosi Horváth-kertben egy megvadult bika futkozott a bokrok között. A megrémült közönség alig tudott menekülni. A rendőrök kivont karddal kergették a felbőszült állatot, de közelébe nem juthattak. Egy Grundböck nevű fiatal ember vett véget a közönség rettegésének, szarvánál fogva fékezve meg a toporzókoló bikát. A közönség a hatalmas testalkatu bátor ifjút lelkesen megéljenezte.

— **A Flaubert áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kis kalibere miatt veszélytelennek tartott Flaubert puskák kis fiúk kezében már sok balesetet idéztek elő. Tegnap Budapesten Elek Mihály 14 éves lakatos inas a Damjanich utca 12. sz. ház kertjében Flaubert-fegyverrel madarakra lövöldözött. A fiu ügyetlenül bánt a puskával, s az hirtelen rossz helyzetben elült és a golyó a fiu hasába furódott. A mentők életveszélyes állapotban vitték a Rókuskórházba.

— **A téglagyári munkások sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az óbudai téglagyári munkások vasárnap délelőtt mintegy kétezren gyűlést tartottak a sztrájk ügyében föld-utca 13. sz. a. A gyűlés, a melyen a rendőrséget Szirmai rendőrkapitány képviselte, bár a fől-szóalók meglehetősen hevesen fejtegették a munkások helyzetét, rendben folyt le. Miután a fől-szóalók elmondták, hogy milyen sanyaru a téglagyári munkások sorsa s indokolták mozgalmukat. A gyűlés elhatározta, hogy a gyárosokhoz memorandumot intéznek, a melyben előadják követeléseiket. Ó Budán hat téglagyár van s azonkívül az óbudai határban a péterhegyi tégl- és mészegető gyár. Ezekben a gyárakban összesen kétezeröttszáz munkás dolgozik, ha tehát a gyárosok szombatiig nem egyezkednek ki a munkásokkal, az óbudai téglagyárakban megáll a munka. A sztrájkolókhöz azonkívül csatlakoznak a kőbányai munkások is, akik körülbelül háromszor annyian vannak, mint az óbudai munkások. A munkások különben biznak abban, hogy a gyárosok nem viszik kenyértörésre a dolgot, mert a munka szünetelése most az építési évadban óriási veszteség volna rájuk nézve.

— **A magyar építőmesterek egyesülete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vasárnap délelőtt tartotta a fővárosban az új városháza dísztermében alakuló közgyűlést. A székesfőváros előkelőbb építészei közül mintegy ötvenen jelentek meg. Ott voltak a többi között Alpár Ignác, Bobula János, Hauszmann Sándor, Szabó József, Klein János stb. Az elnöki széket

Hauszmann Sándor indítványára Bobula János országgyűlési képviselő foglalta el, a jegyzőkönyv vezetésére pedig Ziegler Gézát kérték fel. Bobula János általános figyelem közt mondotta el tartalmas és szakészertü elnöki megnyitó beszédét. Utalt az építőmesterek szervezetlen voltára, a mely okozza, hogy nem foglalhatja el a társadalomban az őt megillető helyet, a melyet pedig méltóan tudna betölteni. Örömmel tapasztalja azt a mozgalmat, a melynek eredménye az építőmesterek egyesületének mai alakuló közgyűlése. Ebből látja, hogy őket már áthatotta a haladó kor szelleme. Jelszavuk az legyen, hogy a mikor egyesülnek, ezt ne csak a saját, de a közügy érdekében is tegyék. E jelszóval nyitja meg a gyűlést. A nagy lelkesedéssel fogadott megnyitó után a jelentések előterjesztése és a választások következtek.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 33 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 47 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 34 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1909. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „
Mohács	„ „	„ „ reggel	5 „ 35 „
„	„ „	„ „ d. e.	9 „ 49 „
„	„ „	„ „ d. u.	4 „ 20 „
„	„ „	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

****) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p'
Broodról	1907. sz.	„ „ „	8 „ 01 „
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 23 „
Bécsből	909. sz.**)	személyv. „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u.	4 „ 10 „
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este	8 „ 5 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes „ „	7 „ 56 „
Broodról	1909. sz.	személy „ éjjel	11 „ 02 „
Mohácsról	„ „	„ „ reg.	8 „ 01 „
„	„ „	„ „ k d. e.	11 „ 18 „
„	„ „	„ „ d. u.	5 „ 50 „
„	„ „	Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

4710. sz.
tkv. 1897.

Arverési hirdetés.

A dárdai kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Wagner Józsefné, mint Wagner József jogutódának, hg. szőlősi lakos végrehajthatónak elleni 58 frt 50 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő, a Bodolya községben fekvő, a 79. sz. tjkvben felvett 2526. hrsz. ingatlanból ifj. Pöcz Jánost illető fele részére 176 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi Julius hó 30. n. d. u. 3 órakor Bodolya községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10 százalékat, vagyis 17 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend. 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1897-ik évi május hó 24. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljársbíró.

A míg a raktár tart

olesó

Ásványvizek

1896-os töltés.

Ásvány- és gyógyvizeket, a meddig a raktár tart, naponta délelőtt 9—12 óráig a következő potom áron adok el:

Mohai Ágnes 1 l.	14 kr.	1 1/2 l.	18 kr.
Giesztübl 1 l.	23 "	" "	28 "
Rohits templom-forrás 1 l.	13 "	" "	13 "
Bilini 7/10 l.	20 "	" "	20 "
Blebau 7/10 l.	20 "	" "	20 "
Carlsbadi Mühlbrunn és Sprudel 1 l.	28 "	" "	28 "
Marienbadi Kreuzbrunn 1 l.	22 "	" "	22 "
Margit Lubi 1/2 l.	12 kr.	7/10 l.	15 "
Lipiki jódforrás 7/10 l.	24 "	" "	24 "
Cuba, Levico, Roncegno, arsen vizek 1 üveg			30 krajczár.

Minden üvegért kezeskedem.

Kapható

Köszl Jánosnál

Irgalmas utca 24. sz.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kikiáltóhivatalunkban.

Szőlő eladás.

Baranyemegye, Szilvási szőlőhegyben fekvő

4 kat. holdas szőlő,

mely részben még régi termő, részben pedig újból beültetett, jutányos árért eladó. Értekezhetni Pécsen,

Kovátsits Antal

szijgyártó, tulajdonossal.

Egy félfedelű

fekete hintó,

valamint egyes olcsóbb

butorok

(3 festett ágy matraczczal, 5 hasonló szekrény és 2 éjjeli szekrény stb.) alig használva darabonként is

eladó.

Megtekinthetők egész nap. Siklósi-országut 7. sz. I. em. (Madarász-házban.)

3068. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetés.

A dárdai kir. járásbírósa, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis János (Jóka) darázi lakos végrehajthatónak, Kis Jánosné, Kis Borbála darázi lakos végrehajtást szenvedett ellen 70 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő, Darázs községben fekvő, a 622. sz. tjkvben felvett, A. † rdsz. a. felvett 2610. hrsz. ingatlanra 728 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi Julius hó 31. napján d. e. 10 órakor Darázs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 72 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa, mint tkvi hatóságnál 1897. évi apr. hó 10. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljársbíró.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körut 21.

Kitűnő hírnevű biztosító intézet, igen népszerű biztosítási ágakkal, nem életbiztosítás, még néhány

kerületi képviselőket

szándékozik kinevezni, hanem csakis olyan uriembereket, kik társadalmi állásuk avagy családi összeköttetések révén az illető megyékben derék ügynököket kinevezhetnek. Csakis előkelő körökhöz tartozó urak pályázhatnak, de azok igen jövedelmező állást nyerhetnek (fix fizetés, uti költség stb.) Szak-képzettség nem szükséges. Szíves ajánlatok „Előkelő állás“ jelige alatt Friedenstein és tsa hirdetési irodájához, Budapest Teréz-körut 3. sz. a. intézendők.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságnak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszáradulás a kellemetlen drót-rácsoszáttól, nagymértékű tűzbiztonság, együtmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még rem. ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületben van használatban a legjobb eredménynyel. Számos elismert bizonyítvány. Arjegy-zék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött-üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a nélkül.

Tetőzet-és orom-fedőeserép üvegből

különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Simens,
Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: milderféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgái és német mintára, üveg-öntvények és préseit-üveg.